

[Arne Bjerregaard]

der højst kunne blive en stigning på 300 kr. om året, men at venstre, da de selv kom til og lavede boligforlig bagefter, gennemførte en stigning på op til 3.500 kr. for almindelige parcelhusejere. Derfor skal venstre ikke påstå, at de ikke skifter mening, også uden at situationen kræver det.

Vi skifter mening, når hensynet til mennesker kræver det. Vi ønsker ikke, at vores principielle målsætning nogen sinde skal overskygge de menneskelige hensyn.

Så siger hr. Svend Erik Hovmand også, at boligretten alene kan sørge for, at der ikke sker nogen stigning. Ja, nok har vi princippet om det lejedes værdi, men hvis der er ejendomme ved siden af – det være sig privat eller almennyttigt byggeri – som f.eks. har en husleje på 4.000 kr. pr. lejlighed, medens andre, selv om husene er meget ældre, kun har huslejer på f.eks. 1.000 kr., må boligretten acceptere, at det lejedes værdi i dette område er op imod 4.000 kr. Det er det, der vil ske, og derfor siger vi, at vi må undersøge, om det vil ske.

Så siger hr. Keld Andersen, at det ikke var klar tale. Ja, nu er hverken hr. Keld Andersen eller vi andre forpligtet over sine evner. Hr. Keld Andersen spørger, hvorfor vi pludselig har fået betænkeligheder. Dertil må jeg igen sige, at vi ikke ønsker, at vores principper skal overskygge den menneskelige hensyntagen i en given situation, og vi erkender, at denne situation er opstået på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Det er bare en kort bemærkning til hr. Glensgård, der brugte som eksempel en pensionist, der havde en huslejestigning fra 250 kr. til 400 kr., og søgte at bagatellisere denne stigning ved at sige, at den ville blive dækket af en øget boligydelse. Nej, netop det eksempel, hr. Glensgård nævner, vil ikke være omfattet af en højere boligydelse, og derfor vil det være bedre egnet til at se på, hvordan der kan gives en øget beskyttelse, og det er det, vi gerne vil se på.

Den fg. formand (Arentoft):

Nu er vi tilbage i ordførernes række.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet vil blande sig fuldstændig uden om drillerierne mellem forligspartier indbyrdes og drillerier fra partiet venstres side i forhold til det gamle firkløverparti kristeligt folkeparti, med hvem man engang havde ladet foretage lysning. Disse pagter og pagter, der var planlagt, og pagter, der ikke holdt, er ikke og har aldrig været vort bord. De har for øvrigt aldrig efter vor opfattelse så lidt som traditionelle klumpforlig bidraget til et tillidsfuldt samarbejdende folkestyre. Noget sådant bidrager man først til, når man får et frit samarbejde fra sag til sag. Det ville i øvrigt også bidrage til folkestyrets anseelse efter vores bestemte overbevisning.

Vedrørende det lovforslag, vi her har til anden behandling, skal jeg bemærke, at retsforbundets aversion mod maksimalprissystemer og planøkonomi i det hele taget er så klassisk kendt, at jeg i forbindelse med førstebehandlingen ikke fandt det påkrævet at sikre, at der blev gjort opmærksom på det endnu en gang blot af hensyn til prins Knud, hvem vi mente var død. Men principielt var det jo nok ikke heldigt, navnlig i betragtning af den usikre situation, der foreligger nu.

Jeg skal da for en ordens skyld præcisere, at der er intet nyt under solen i henseende til retsforbundets syn på boligpolitikken. Af hensyn til dem, der endnu lever, og som endnu ikke har opdaget retsforbundets boligpolitiske synspunkter, skal jeg præcisere, at det er vort syn på sagen, at alle på boligmarkedet er bedst tjent med, at man får etableret et frit marked uden de kødannelser, man kender på boligmarkedet, netop i kraft af de gældende restriktioner.

Det er vor erfaring, at reguleringsforanstaltninger på dette som på andre markeder i reglen medfører opreguleringer og vareknaphed. Vi ønsker, at der etableres frit boligmarked og frit boligvalg for den enkelte, således at behovsopfyldelsen med det givne udbud bliver bedst mulig.

Nu er der jo nogle, der påstår, at der i kraft af denne liberaliseringsforanstaltning, som jo er en overordentlig isoleret liberaliseringsforanstaltning af begrænset betydning, vil ske kolossale huslejestigninger. I det omfang, hvori der måtte være antydning af hold i denne påstand, vil dette også udløse enorme jordprisstigninger. Vi vil komme i den situation, at vi måske bryder nogle privilegier for nogle, nemlig dem, der er i den enormt